

Skatteministeriet

1. juni 2021
J.nr. 2021 - 4168

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 517 af 17. maj 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at virksomheder, der har det som erhverv at forske, ikke kan fradrage deres udgifter til leje af driftsmidler til forsøgs- og forskningsvirksomhed med 130 pct. i 2020-2022, jf. ministerens svar på SAU alm. del – spørgsmål 266, mens virksomheder, der kan finansiere en anskaffelse af driftsmidlerne, kan straksfradrage udgifterne til anskaffelse af driftsmidlerne med 130 pct. efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3? Hvis det er tilfældet, bedes ministeren oplyse, om ministeren er enig i, at denne forskelsbehandling er ulogisk, og oplyse, om ministeren er parat til at se på mulighederne for at fjerne denne forskelsbehandling.

Svar

Jeg har modtaget følgende bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg henholder mig til:

”Driftsmidler, som en virksomhed ejer, og som indgår som led i virksomhedens erhvervs-mæssige aktivitet, afskrives efter bestemmelserne i afskrivningsloven. Dette gælder både for virksomheder, der har det som erhverv at forske og for andre virksomheder, jf. her-ved afskrivningslovens § 1 og ligningslovens § 8 B, stk. 3. Anskaffelsessummen for drifts-midler anvendt til forsøgs- og forskningsvirksomhed vil efter afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3, kunne straksfradrages med 130 pct. af anskaffelsessummen.

For øvrige udgifter, herunder udgifter til leje af driftsmidler, er fradragsretten bestemt ved statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, og ligningslovens § 8 B, stk. 1.

Det fremgår af svaret på SAU alm. del – spørgsmål 266, at det ved forarbejderne til ligningslovens § 8 B, stk. 1, er forudsat, at udgifter til forsøg og forskning ikke kan fradrages som driftsomkostninger, og at hensynet bag bestemmelsen er at etablere en fradragsret for udgifter, der ikke kan fradrages efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. De i forarbejderne til ligningslovens § 8 B nævnte personer, der har det som erhverv at drive forskning, vil derfor ikke kunne anvende ligningslovens § 8 B, stk. 1, men må tage fradrag for udgifterne efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a.”

Som det fremgår af bidraget fra Skattestyrelsen kan det bekræftes, at det i forhold til virksomheder, der har det som erhverv at forske, er afgørende, om der er tale om en situation, der er omfattet af afskrivningsloven, eller om der er tale om en situation, der skal bedømmes efter reglerne om fradragsret for udgifter. Hvis virksomheden således lejer driftsmidlet, og der er tale om fradragsret for leje, vil der ikke kunne foretages fradrag efter bestemmelsen i ligningslovens § 8 B, stk. 1, idet der er tale om en driftsomkostning for forskningsvirksomheden, jf. også svaret på SAU alm. del – spørgsmål 266 (2020-21).

Jeg mener ikke, at der er grundlag for at ændre på de gældende regler, således at virksomheder, der har det som erhverv at drive forskning, kan foretage fradrag for visse lejeudgifter og dermed driftsomkostninger med 130 pct. Jeg kan i tilknytning hertil henvise til mit svar på SAU L 78 – spørgsmål 12 (2020-21), hvoraf det fremgår, at det forhøjede fradrag for FoU-udgifter skal øge virksomhedernes incitament til at investere i forskning og ud-

vikling med henblik på at sikre, at de danske virksomheder fortsat er internationalt konkurrencedygtige. Der foreslås derimod ikke en forhøjelse af det almindelige driftsomkostningsfradrag – heller ikke driftsomkostninger, der måtte være afholdt af virksomheder, der driver opfindervirksomhed.